

прийняття рішень.

Висновки: незважаючи на безліч проблем в українському менеджменті, варто відзначити, що при професійному підході можна завжди знайти компроміси, підібрати оптимальне рішення в ситуації, уникнути багатьох проблем в управлінні, а головне – підвищити якість та результативність управління.

Література

1. Зотін Т. О. *Сучасні проблеми менеджменту* / О. Зотін, О. Котоміна // *Наукове товариство студентів XXI століття. – Економічні науки.* – 2015. – № 4(31) – С. 28–32.

2. Кисельова С. А. *Проблеми управління персоналом організації* / С. Кисельова, А. Удалов, А. Шаповалов // *Актуальні проблеми сучасної науки.* – 2014. – № 33. – С. 106–109.

3. Костін М.Д., Миколаєва Н.А., Усталов А.А. *Лідерський потенціал керівника як умова для ефективного управління групою* / М. Костін, Н. Миколаєва // *NovalInfo.ua.* – 2015. – № 37. – С. 87–90.

Бігус Олександр

(науковий керівник: д.е.н, доцент кафедри економіки підприємств і корпорацій Мачуга Н.З.)

СУТНІСТЬ РИЗИКІВ В ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЯХ

Лізинговий ризик в операціях - це можливе настання події, яке тягне за собою відхилення фактичного результату прийнятого рішення лізинговою компанією від очікуваного, в результаті чого лізингова компанія може як втратити повністю або частково свої ресурси, недоотримати очікуваний дохід, або понести не передбачені додаткові витрати, так і отримати надприбуток чи примножити свої ресурси. В даному визначенні ризик представлений як багатоаспектна категорія, ключовими поняттями якої є можливість появи події, суб'єкт, який прийняв рішення (лізингова компанія), можливі наслідки від прийнятого рішення.

Причинами ризику є процеси, що приводять до факторів невизначеності в діяльність організації. Можна виділити такі причини

виникнення ризику: не передбачення факторів природних явищ, стихійного лиха; наявність різноманітних тенденцій, різноманіття суперечливих інтересів; неповнота, недостатність інформації. Джерелом ризику є чинники, які безпосередньо впливають на діяльність лізингової компанії.

У своєму шляху лізингодавець стикається з безліччю ризиків, які необхідно класифікувати на основі можливості лізингодавцем управляти ризиком. Відповідно до цього ризику поділяються на некеровані і керовані [2].

Некеровані ризики - це ризики, які пов'язані з впливом зовнішніх факторів, на які в подальшому лізингова компанія не може вплинути. Вони включають в себе такі види ризиків:

– політичні ризики - пов'язані з політичною сферою та діяльністю держави;

– соціально-економічні ризики - ризики, що стосуються змін в економічній ситуації в світі, соціальної напруженості в суспільстві, зокрема: інфляційний та валютний ризик;

– ризик інфраструктури - ризик того, що внутрішнє і зовнішнє середовище організації (інфраструктура) виявиться несприйнятливою або не підтримає стратегію компанії;

– природні ризики - пов'язані з проявом стихійних сил природи (цунамі, землетрусу);

– ризик процентних ставок - ризик, який пов'язаний з коливанням відсоткових ставок, які можуть вплинути на активи компанії та її зобов'язання (актуально в разі фінансування проектів за рахунок позикових коштів, аналізу альтернативних проектів, використання фіксованого відсотка при розрахунку лізингових платежів і плаваючого відсотка при здійсненні запозичень на ринку капіталу).

Наслідком впливу цих ризиків є відтік капіталів з регіону, згорання діяльності організацій, різке падіння платоспроможного попиту, зростання конкуренції з боку інших суб'єктів господарювання.

Керовані ризики - це ризики, на які лізингова компанія може впливати за допомогою заходів, що попереджають виникнення ризиків або знижують їх рівень до прийняттого значення. Пропонується поділ їх за сферою виникнення на специфічні ризики лізингових операцій і загальні ризики для бізнесу.

Отже, з вище зазначеного дослідження приходимо до наступного висновку. Відсутність повної та якісної класифікації ризику при аналізі ризиків лізингової діяльності призводить до втрати грошового капіталу або банкрутства підприємства в цілому. Тому на сьогоднішній день, на нашу думку, ефективним способом мінімізувати ризик лізингової діяльності є: диверсифікація, тобто розподіл ризику між учасниками лізингових операцій, а також страхування ризиків лізингу.

Література

1. Закон України "Про фінансовий лізинг" від 16.02.2004р. №723 / 97 - ВР. [Електронний ресурс] <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/723/97-%D0%B2%D1%80> .
2. Ментух Н.Ф. Ризикові особливості лізингу окремих зарубіжних країн / Н.Ф. Ментух // Зовнішня торгівля. Право та економіка, 2006. - №3. - С. 66 - 69.

Богатинська Ольга

(науковий керівник: к.е.н, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Здреник В.С.)

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ПЛАНУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасному перехідному періоді при різноманітті складних кризових економічних процесів та взаємовідносин між підприємствами, фінансовими інститутами, державами на внутрішньому й зовнішньому ринках гострою проблемою є ефективне планування капіталу з метою його збільшення.

В умовах ринкової економіки планування інвестиційної діяльності на вітчизняних підприємствах стає об'єктивною необхідністю, оскільки в сучасній конкурентній боротьбі при всій її масштабності і гостроті виграє той, хто постійно аналізує ринкове середовище, передбачає поведінку конкурентів і бореться за свої ринкові позиції. Планування інвестиційної діяльності створює основу для ухвалення управлінських рішень, обґрунтовує оптимальні варіанти розвитку підприємства.

Планування інвестиційної діяльності становить основу управління

інвестиційною діяльністю підприємства. Планування - це процес вироблення й прийняття рішень, що дають можливість забезпечити ефективне функціонування й розвиток підприємства в майбутньому.

Планування інвестиційної діяльності - це процес розробки системи планів і планових показників із забезпечення підприємства необхідними інвестиційними ресурсами й підвищення ефективності його інвестиційної діяльності в майбутньому.

Метою інвестиційного планування є:

- відображення майбутнього стану економіки завдяки обсягам інвестицій у виробництво;
- забезпечення потрібної прибутковості та терміновості досягнення цілей;
- розробка стратегій інвестиційної діяльності;
- аналіз економічного стану підприємства та доцільність залучення інвестицій;
- визначити слабкі і сильні сторони підприємства;
- визначення шляхів розвитку підприємства, що займається певним видом діяльності [1].

Основною метою інвестиційної діяльності підприємства є забезпечення найбільш ефективних шляхів розширення активів підприємства з позицій перспектив його розвитку й збільшення його ринкової вартості. З урахуванням цього зміст інвестиційної діяльності підприємства можна сформулювати таким чином: він являє собою частину загальної фінансової стратегії, що полягає у виборі та реалізації найбільш ефективних шляхів розширення обсягів активів підприємства для забезпечення основних напрямків його розвитку.

В умовах нестабільної економіки основні задачі в процесі управління інвестиційною діяльністю підприємства полягають у наступному:

- пошук інвестиційних ресурсів, які необхідні для розвитку підприємства і здійснення серйозних інвестиційних проектів;
- використання наявного на підприємстві потенціалу інвестиційних ресурсів;
- інвестування проектів, що дають найбільшу віддачу з урахуванням пріоритетних напрямів розвитку економіки країни [3].

Таким чином, на сучасному етапі становлення і розвитку ринкових